

К. П. Сахновський

Водне поло

ВОДНЕ ПОЛО – спортивна гра у воді, під час якої учасники двох команд намагаються закинути м'яч у ворота суперника і не пропустити у свої. Ін. назва – ватерполо (від англ. water – вода і тибет. пулу – куля). Для чоловіків гральне поле (басейн) – 30 × 20 м, глиб. – не менше 2,2 м, ворота – 3 × 0,9 м, діаметр м'яча – 68–71 см, маса – 400–450 г. Для жінок відповідно – 25 × 17; 1,8 м; 3 × 0,9 м; 63–65 см; 350–400 г. У грі беруть участь по 7 осіб від кожної команди. Гра триває 4 періоди по 7 хв. чистого часу з двохвилин. перервами. Дозволяється пливти будь-яким способом, вести і кидати м'яч – однією рукою (двома може грати тільки воротар). Порушення правил карається передачею м'яча супернику, вилученням з гри або 4-метровим штрафним кидком. В. п. зародилося у Великій Британії (ватерполо) у 1870-х рр., перший міжнар. матч проведено 1890 у Лондоні. 1926 при Міжнар. аматор. федерації плавання (засн. 1908) створ. Комітет з водного поло, що на 1998 об'єднав 155 нац. федерацій. Чол. В. п. у програмі Олімпійських ігор від 1900, жін. вперше представлено 2000.

Поч. розвитку В. п. в Україні покладено відкриттям у 30-х рр. 20 ст. в Києві та Харкові перших критих плавальних басейнів. Тривалий час не було вузької спеціалізації плавців, тож найкращі укр. спортсмени на воді – О. Горбунов, О. Трофимов, В. Вершбицький, [І. Вржесневський](#), І. Григор'єв, В. Коняєв, А. Драпей – виступали й на ватерпол. майданчиках. Наставником однієї з перших і кращих в СРСР ватерпол. команди – київ. «Труда» – був В. Фурманюк. У післявоєнний час В. п. стало дуже популярним (зокрема першість Києва розігрували понад 20 команд). У 50–60-х рр. до числа найсильніших ватерполістів СРСР входили кияни [П. Сахновський](#), М. Авдєєв, [Й. Земцов](#), львів'яни [В. Мартинчик](#) і В. Чернов. На поч. 70-х рр. укр. В. п. стало одним із провідних в СРСР. 1971 збірна України перемогла на Спартакіаді народів СРСР, а 1975 здобула 2-е місце. Київ. «Динамо» в ті роки майже незмінно входило до складу найсильніших команд СРСР. Серед найсильніших спортсменів – чемпіони Олімпійських ігор В. Жмудський (Мюнхен, 1972) і [О. Баркалов](#) (Мюнхен, 1972; Москва, 1980); бронзовий призер [В. Берендюга](#), [М. Смирнов](#) (обидва – Сеул, 1988), [А. Белофастов](#), А. Коваленко (обидва – Барселона, 1992). Після певного спаду останніх десятиріч нині намітилися позитивні тенденції у розвитку укр. В. п.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Водне поло / К. П. Сахновський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-27322>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).